

[Bo Kristensen]

investeringer at skabe flere arbejdspladser, og derfor er det af væsentlig betydning, at man på arbejdsmarkedet formår at sætte tingen sådan sammen, at man medvirker til, at vi får en lav inflation i de kommende år.

De radikale siger, at forslaget er et åbent oplæg til forhandling, og jeg forventer derfor også, at vi under udvalgsarbejdet kan se nærmere på den udvikling, som har fundet sted med hensyn til lønmodtagernes medeje og medbestemmelse. Regeringen har bestemt ikke ligget på den lade side i det centrale spørgsmål, og jeg er meget tilfreds med ministerens bemærkninger om, at et embedsmandsudvalg skal se nærmere på det.

De kollektive opsparinger af lønmodtagerkapital foregår i dag gennem adskillige institutioner. Vi har ATP, LD, pensionskasser og livsforsikringsselskaber, ligesom der finder individuelle lønmodtageropsparinger sted gennem kapitalpensioner i banker og sparekasser. De opsparede kapitaler anvendes bl.a. til køb af aktier, ikke mindst på grund af fritagelsen for realrenteafgift og kursavancebeskatningen. Vi vil interessere os for omfanget af denne opsparing og medvirke til at fremme den yderligere.

Regeringen har fået gennemført ændringer i lov om forsikringsvirksomhed og dermed banet vejen for lønmodtagerkapital til kapitalformidlingsselskaber eller capital ventureselskaber, som de også kaldes. Fagbevægelsens investeringsselskab, A/S Dansk Erhvervsinvestering, er et eksempel på denne finansieringsform. Aktiviteten her kan vi formentlig også få nærmere belyst i udvalget.

Hertil kommer de ordninger, som kendes og anvendes i virksomheder i dag i form af udstedelse af medarbejderaktier og indførelse af frivillig overskudsdeling.

Vi konservative er tilhængere af, at disse ordninger forbedres og udvikles, og vi vil søge at finde tilslutning hertil under det kommende udvalgsarbejde, ligesom vi vil forsøge at få opklaret, hvor mange virksomheder der allerede anvender ordningerne.

(Kort bemærkning).

**Kaj Poulsen (S):**

Når man hører det konservative folkepartis ordfører, hr. Bo Kristensen, får man indtryk af, at han har hentet de fleste af sine argumenter i tidligere debatter om ØD og

OD. Det lader i hvert fald ikke til, at han har sat sig ind i, hvad der står i de forslag, der foreligger her.

Hvad er så argumentet for det? Hr. Bo Kristensen siger, at den enkelte lønmodtager igennem sine organisationsforhold skal have indflydelse i en fjern amtslig fond. Det er budskabet i pkt. 2 i beslutningsforslag nr. B 66. Der står dér, at der skal dannes virksomhedsfonde på den enkelte virksomhed, og at det er de ansatte på den enkelte virksomhed, der har ledelsen af disse fonde, men det laves om til, at det hele skal være en amtslig fond, og at det skal gå igennem organisationerne.

I en årrække har vi hørt alle de dér udsagn fra det konservative folkeparti om tvang osv. Ja men har hr. Bo Kristensen da ikke forstået, at alle hr. Bo Kristensens kammerater – alle vennerne – kan betragte socialdemokratiets forslag som en frivillig ordning? Jeg kan bare henvise til punkterne 2 og 3. Dér står der faktisk, at hvis man ikke kan lide lugten i bageriet, kan man sende pengene til et andet bageri. Anderledes er det ikke. Jeg synes faktisk, det må være på tide, at vi kræver af det konservative folkeparti, at det prøver at læse forslagene.

I øvrigt skal jeg fortælle hr. Bo Kristensen, at han heller ikke har læst forhistorien godt nok. Der var et forslag fremme i 1979, men det blev desværre ikke gennemført.

(Kort bemærkning).

**Bo Kristensen (KF):**

Jeg er lidt ked af, at hr. Kaj Poulsen ikke hørte efter, hvad jeg sagde – jeg bemærkede nok, at han havde mere travlt med at tale med SFs ordfører – for så havde det været noget lettere at tage en diskussion om emnet her fra talerstolen.

Det er da rigtig, hvis man kun går ud fra pkt. 2 i socialdemokratiets beslutningsforslag, men der er også et pkt. 3, som hr. Kaj Poulsen glemte at referere til. Dér står, at de penge, medarbejderne ikke ønsker skal forblive i deres virksomhed, skal indbetales til en amtsfond, og at et flertal af repræsentanter for organisationerne skal kunne beslutte, hvordan disse penge skal anvendes. Dermed forflygtiges den arbejdsglæde og medansvarsglæde, som hr. Kaj Poulsen talte om, når penge og ansvar flyttes over i nogle centrale